

mlčel, a aby toto mlčení považováno bylo za jeho nesouhlas s přidělem. S druhé strany však není velkoobchodník, jenž dodávku má provést, prostě beze všeho oprávněn, by zásilku vypravil, aniž se dříve s odběratelem dohodl o ceně, druhu a jinakých dispozicích, dodávky se týkajících. Nedbá-li dodavatel v tomto směru opatrnosti, nese si dle čl. 282 obch. zák. důsledky toho sám. Uvažuje-li se věc s tohoto stanoviska, nedošlo v tomto případě k ujednání dodávací smlouvy mezi stranami. Dle zjištění nižších soudů žalované společenstvo ucházelo se v roce 1920 a 1921 o přiděl kovářského uhlí dobré jakosti, zvláště rosického, u okresní politické správy v P. a bylo mu to přednostou této správy slíbeno. V březnu nebo dubnu 1921 tázal se pak tehdejší komisař Dr. D., jenž přijímal přihlášky z celého úředního obvodu, jen po množství. Žalované společenstvo přípisem téže okresní politické správy ze dne 2. května 1921 bylo vyrozuměno jen o přidělu uhlí prostřednictvím firmy J. B. N. ve výši 20 tun do stanice P. a 10 tun do K. s tím, že toto uhlí nesmí býti dáno k dispozici. Také společenstvo uhlí touto firmou dodané (20 tun rosického uhlí do stanice P.) přijalo. Není zjištěno, že bylo společenstvo vyrozuměno o tom, že mu jest přiděleno 10 tun kovářského uhlí z dolů kladenských, zejména z dolu rapického, o němž společenstvo pro špatnější jakost nestálo. Či nedopatřením se to snad stalo, je pro spor nerozhodno. Není tu tedy skutkového předpokladu, z něhož by dle čl. 279 obch. zák. dovozována býti mohla povinnost společenstva, ihned vyrozuměti žalobkyni, na jejíž účet dodávka se děla, nebo aspoň správu dotyčného dolu, že na tento druh nereflektuje; v důsledku toho nemohlo dojíti ku schválení této dodávky prostým mlčením žalovaného společenstva. Žalobkyně posílajíc uhlí na pouhé vyrozumění o přidělu, činila tak na své risiko, mylně předpokládajíc, že v tomto případě došlo již k uzavření smlouvy dodací. Za tohoto stavu věci nebylo žalované společenstvo, jak správně dovozuje odvolací soud, povinno, by zásilku přijalo.

Čís. 3619.

»Okresní rozdělovna mouky v X.«, jejíž obchodní a majetkovou stránku vedla fysická osoba vlastním jménem za dozoru okresní politické správy, nemá procesní způsobilosti.

(Rozh. ze dne 18. března 1924, Rv I 1431/23.)

Žaloba »Okresní rozdělovny v X. v likvidaci« na obec B. o 5.600 Kč byla oběma nižšími soudy zamítnuta. Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením a odmítl žalobu.

D ů v o d y:

Podle sdělení zástupce žalobkyně v souvislosti s vyjádřením zástupce žalované je jako žalující strana uvedená »Okresní rozdělovna mouky v K.« — nyní v likvidaci — označením, pod kterým Ludvík S.

p o o b c h o d n i c k u v e d l p o d n i k okresní rozdělovny mouky v K., založený okresním hejtmánstvím v K. k nařízení místodržitelství v Praze, za dozoru okresního hejtmánství, později okresní politické správy, opatřiv do vedení podniku potřebný kapitál. *Representantem a vlastníkem okresní rozdělovny mouky v K. v likvidaci* je Ludvík S., jenž provádí i likvidaci za dozoru okresní správy politické. Z toho patrno, že označení, pod kterým je žalováno, je pouhým označením úřední dozorčí činnosti státní politické správy okresní při rozdělování mouky, pro okres politický přidělené, *beze všeho samostatného majetkového podmětu*, ježto obchodní a majetkovou stránku vedl a vede Ludvík S. *vlastním jménem*. Pak ale je jasno, že označení, pod kterým je žalováno, *jako pouhé označení úřední* *beze jmění* nemá způsobilosti k právním činům a postrádá proto též způsobilosti ke sporu. Provedené s ním sporné řízení je proto zmatečným dle Šu 7 c. ř. s., což bylo vyřknouti, rozsudky obou nižších soudů zrušiti i s předchozím řízením a žalobu odmítnouti.

Čís. 3620.

Dopravní řád železniční.

Dráha jest oprávněna požadovati stojné po dobu, co zásilka pro vadnost dovozních dokladů nemůže býti dále vypravena. Dráha neručí za zavinění celních orgánů.

(Rozh. ze dne 18. března 1924, Rv I 1541/23.)

Žaloba firmy, domáhající se na dráze vrácení stojného, jež firma dráze zaplatila za dobu, kdy zboží stálo v pohraniční stanici, nemohouc býti pro nedostatek dovozních dokladů dále dopraveno, byla o b ě m a n i ž š í m i s o u d y zamítnuta, o d v o l a c í m s o u d e m mimo jiné z těchto důvodů: I kdyby šlo o vinu celního orgánu, jenž podle mínění odvolatelky zásilku na nádraží neoprávněně zadržel, neručí za ni dráha podle dovozaného Šu 5 žel. dopr. ř. Vždyť odvolatelka sama tvrdí, že jde o celní orgán, a dráha ručí podle cit. Šu 5 jen za »své lidi«. Odvolatelka také uznala, že tohoto celního zřízence »nepoužila železnice k p r o v e d e n í přepravy,« jak týž § 5 dále předpokládá, dovolavši se výslovně Šu 65 žel. dopr. ř. pokud jedná o splnění celních předpisů, které splniti má železnice »jako zasílatel«.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Právním důvodem žaloby jest v tomto sporu dopravní smlouva. Žalobkyně tvrdí, že stojné, předepsané jí za dobu od 28. července 1920 do 10. srpna 1920 z toho důvodu, že zásilka 45 vagonů slámy musila pro nedostatek dovozního povolení čekati v pohraniční stanici D., bylo pře-